

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22145/2024
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керекз, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2868/24 од 29.05.2024. године, у седници већа одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2868/24 од 29.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2868/24 од 29.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 23105/20 од 30.01.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе извршено на рочишту 15.12.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужилац има право својине на породичној стамбеној згради на кат. парцели .. КО ... уписане у листу непокретности број ..., као и на земљишту под зградом и објектом и земљишту које служи за употребу те зграде, односно објекта, што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац на основу ове пресуде упиште у катастар непокретности. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2868/24 од 29.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за утврђење права својине на породичној стамбеној згради на кат. парцели .. КО ... уписане и листу непокретности број .., као и на земљишту под зградом и објектом и земљишту које служи за употребу те зграде, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац предметну непокретност стекао на основу Уговора о поклону закљученим са поклонодавцем ББ 30.08.2013. године, а који је претходно наведену непокретност купио у поступку цивилне деобе на основу правноснажног решења Првог општинског суда у Београду Р 48/07 од 21.06.2007. године, исправљеног решењем Првог основног суда у Београду Р1 559/12 од 31.05.2012. године. Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизијом се указује на ненадлежност суда у конкретном случају, што представља битну повреду одредаба парничног поступка, а што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани. Применом овог института не могу се разматрати процесна питања, на која се указује наводима ревизије тужене.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 23.06.2015. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, па је ревизија тужене недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били нужни за одлучивање Врховног суда у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**